

СОКОЛЕНКО

Андрій Григорович

Випускник факультету
декоративно-прикладного мистецтва (1985 р.)

Художник.
Член Національної спілки
художників України



◀ Радість життя.
Управління заводу
«Дніпроспецсталь»
(м. Запоріжжя). 1992

▶ Художній вітраж
на французькій
натяжній стелі.
Офіс фірми «KIPLINE»
(м. Дніпропетровськ).
2008

▶ Літо.
Басейнова лікарня
(м. Запоріжжя). 1991



Народився 13 жовтня 1959 р. у Запоріжжі в родині службовців. Батько, Григорій Соколенко, закінчив ДДХУ, Латвійську академію мистецтв. Був одним з організаторів I Республіканської виставки монументального мистецтва (1970) та першим директором Запорізького художнього музею. Його обирали делегатом двох з'їздів художників УРСР та IV Всесоюзного з'їзду. Мати, Ніна Соколенко (1929–2008), була талановитим ортопедом-травматологом, першим радником, а часом і критиком. У домі панувала творча атмосфера, шанувалися традиції козацького селянського роду.

Улітку 1970 р. разом із батьком пройшов по всіх козацьких січах (Г. Соколенко збирав матеріали для проекту Музею запорізького козацтва на Хортиці). Враження були настільки глибокими, що їх вистачило і на студентські завдання, і на самостійні вітражні роботи («Запорожці» із композиції «Історія землі запорозької», 1991, ПТУ № 2). Допомагаючи батькові у роботі над литим вітражем для палацу культури «Титан» (1972), захопився магією художнього скла й остаточно вирішив вступати у ЛДДПІМ.

Насичене інститутське життя, мистецька атмосфера Львова справили визначальний вплив на особистість, спонукали до творчих пошуків і серйозної самостійної праці. Формувалося відчуття особистої причетності до сучасних культурних процесів.

Виконувати дипломну роботу Андрій Соколенко вважав за свій обов'язок у Запоріжжі (вітраж «Муза»). Керував нею Б. І. Галицький — викладач із фаху, який навчав чітко формулювати композиційно-пластичні риси образного задуму. М. Г. Тарнавський лаконічно визначив перші кроки у роботі над вітражем, С. П. Лупій виручала необхідною літературою, а Д. Д. Довбошинський та П. П. Кравченко радили вийти за межі вітража і займатися станковим живописом (і досі працює над портретом). Запам'ятався також професор Я. П. Запаско. Усім незабутнім викладачам низький уклін...

Після повернення до Запоріжжя працював на художньо-виробничому комбінаті.

У творчому доробку художника — близько 60 вітражних творів. Його життєве кредо — жити по справедливості, а творче — прагнути через красу досягти гармонії.

